

komstbærende organisationer, før der træffes afgørelse i sagen. Fortolkningskompetencen i forhold til overenskomsten er således fortsat hos overenskomstens parter. På den måde sikres det, at nævnet har kendskab til de forudsætninger, der ligger til grund for overenskomsten.

V, S og KF er enige om, at oprettelsen af Ligebehandlingsnævnet således ikke anfægter den danske model og den fagretlige behandling, der er en af grundpillerne i det arbejdsretlige konfliktløsningssystem.

Ligebehandlingsnævnet sammensættes af jurister. Formandskabet, der skal bestå af dommere, udpeges af en retspræsident i overensstemmelse med retsplejelovens regler. De øvrige medlemmer af Ligebehandlingsnævnet udpeges af beskæftigelsesministeren. Disse skal efter loven have særlig kendskab til lovgivning om forbud mod forskelsbehandling og kendskab til forholdene på arbejdsmarkedet. Udpegningen af de menige medlemmer til behandling af den enkelte sag sker afhængigt af den enkelte sags karakter. Det er i den sammenhæng forudsat, at nævnsmedlemmer med kendskab til forholdene på arbejdsmarkedet deltager i nævnsbehandlingen af sager, der udspringer af ansættelsesforhold.

V, S og KF er også enige om, at denne sammensætning af Ligebehandlingsnævnet tilgodeser de særlige forhold, der gør sig gældende i sager, der udspringer af ansættelsesforhold.

Endelig er V, S og KF enige om, at nævnet tilføres de nødvendige økonomiske ressourcer til at sikre en betryggende sagsbehandling, hvis sagsantallet viser sig at overstige det skønnede sagsantal på 250 sager årligt.

Institut for Menneskerettigheder varetager de forpligtelser, der følger af artikel 13 i EU-direktiv 2000/43/EF om ligebehandling af alle uanset race og etnisk oprindelse. Artikel 13 pålægger medlemsstaterne at oprette uafhængige organer for fremme af ligebehandling af alle uden forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse. Lovforslaget medfører ingen ændringer i instituttets kompetencer, for så vidt angår varetagelsen af denne opgave. Det vil sige, at instituttet fortsat vil have det som sin opgave at fremme ligebehandling af alle uden forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse, herunder ved at bistå ofre for forskelsbehandling med at få behandlet deres klager over forskelsbehandling under hensyntagen til foreningernes, organisationernes og andre juridiske personers rettigheder,

indlede uafhængige undersøgelser af forskelsbehandling og offentliggøre rapporter og fremsætte henstillinger om spørgsmål vedrørende forskelsbehandling.

Institut for Menneskerettigheder udfører i kraft af sit mandat som national menneskerettighedsinstitution opgaver med det formål at beskytte og fremme menneskerettigheder og ikke-diskrimination. Herunder gennemføres tiltag vedrørende kønsligestilling og kvinders rettigheder, ligesom status for kvinders rettigheder i Danmark løbende overvåges.

V, S og KF konstaterer, at de sager, der er rejst af Kommissionen om gennemførelsen af en række direktiver om ligebehandling, fortsat verserer.

Et *tredje mindretal* i udvalget (DF) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og det stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *fjerde mindretal* i udvalget (SF) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og det stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget finder, at der med lovforslaget, for så vidt angår ligebehandling relateret til arbejdsmarkedet eller sager, som udspringer af et ansættelsesforhold, etableres et konkurrerende alternativ til det fagretlige system, der gennem et århundrede har været en del af den danske aftalemodel og er blevet udviklet som en effektiv, nem og billig løsning for lønmodtagerne.

Med forslaget om, at ligebehandling relateret til arbejdsmarkedet eller udspringende af et ansættelsesforhold skal kunne behandles af klagenævnet, må det i lighed med erfaringerne fra Ligestillingsnævnet forventes, at klagenævnet i nogle sager vil fortolke gældende overenskomster anderledes end den måde overenskomstparternes aftaler og fagretlige praksis har fastlagt. Derved vil der kunne opstå en meget uhenigtsmæssig mulighed for konkurrerende fortolknninger af gældende overenskomster, som i værste fald kan opfordre lønmodtagere til at shoppe mellem de konkurrerende fortolkningsmuligheder. Derfor vil SF stille ændringsforslag herom.

Dette gælder ikke mindst, fordi lovforslaget ikke lægger op til at udpege dommere med særligt kendskab til overenskomstfortolkning og kollektiv arbejdsret, og fordi det end ikke ved behandling af sager om brud på bestemmelser i kollektive overenskomster, jf. § 1, stk. 5, sikres, at de deltagende nævnsmedlemmer har kendskab til forholdene på arbejdsmarkedet, eller at